

Slovo starosty

Při každodenní obchůzce po našem městě si uvědomuji, že velkou a velmi nestabilní neznámou je počasí. Zdá se, že již skoro neplatí pranostiky o bílém únoru. Každopádně je zima mírná a město nemusí zatím řešit problematické zimní kalamity. Bez ohledu na počasí vstupujeme do čtvrtého roku volebního období a radniční reprezentace má před sebou řadu významných úkolů, mimo jiné i z oblasti investiční výstavby. V polovině února se bude konat zastupitelstvo města, kde bude rozhodnuto o tom, které ulice, chodníky, střechy a fasády v majetku města budou renovovány. Předpokládám, že toto rozhodování bude zajímat všechny občany, zejména pak ty, kteří očekávají, že jejich ulice budou do plánu rekonstrukcí letos zařazeny. Přijďte se podívat, jste všichni srdečně zváni.

Prvořadou povinností zastupitelů je udržovat obecní majetek v dobrém stavu. Jak říká staré dobré rčení - máme se o obecní majetek starat s péčí řádného hospodáře. Život města se samozřejmě neskládá jenom z rekonstrukcí obecního majetku. Platí další stará pravda, že kvalita života ve městě je taková, jak bohatý je jeho spolkový život. Na podporu spolků jsme uvolnili na letošní rok značné finanční prostředky. Mimo grantovou podporu jdou prostředky na financování některých odborů TJ Sokol. Zejména jsme podpořili házenou, která se nám odměňuje kvalitními výsledky ve druhé lize. Náležitou pozornost věnujeme AFK Libčice, SDH Libčice, SDH Letky, církvím, sdružení Malina a klubu seniorů. Ostatní naše spolky jistě požádají o finanční prostředky v rámci grantového řízení. Pro letošek jsme na granty pro společenské organizace zvýšili objem financí. Jsem rád, že máme v současné době stabilní školství. Mateřská škola pracuje vzorně a v rámci areálu školky byly dokončeny plánované investice. Rovněž základní škola pracuje výtečně a prošla zdárně několika audity. V letošním roce za podpory města dojde v ZŠ k dalšímu zlepšení vybavení školy moderními didaktickými prostředky, jako jsou interaktivní tabule a tablety pro žáky. Vše zhruba v objemu do 500 tisíc korun. Těší mě, že situace v ZUŠ je nyní pod vedením pověřeného ředitele Vladimíra Klimenta stabilizovaná a zahájili jsme proces výběru nového ředitele školy. Pravidelně navštěvují žákovské koncerty a jsem s prací školy velmi spokojen.

V poslední době někteří občané diskutují o koncepci kultury. Rada města i já osobně sdílíme názor, že úlohou města je kulturu především podporovat, nikoli ji draze kupovat či vytvářet. Rozhodně do konce volebního období nebudeme zavádět pozici placeného pracovníka pro tuto oblast. Bude tedy úkolem našich nástupců koncepci kultury přehodnotit a udělat případné změny.

Doba je náročná a již delší dobu se v naší zemi hovoří o hospodářské krizi. Stav věcí veřejných pak závisí na rozumném plánování, zdraví obecních financí a vůli zastupitelů něco odhlasovat. A samozřejmě s rozmyslem investovat a šetřit. Zaměstnanci města plní různé úkoly i nad rámec svých

KONKURZ NA ŘEDITELE LIBČICKÉ ZUŠ

Město Libčice nad Vltavou,
náměstí Svobody 90, 252 66 Libčice nad Vltavou,
e-mail: podatelna@libcice.cz, tel.: 233 101 654,
zve uchazeče na konkurz na místo

ředitel/ka základní umělecké školy.

Konkurz byl vyhlášen dne 8. 1. 2014,
je zveřejněn na úřední desce města
a na elektronické úřední desce www.libcice.cz.

Příhlášky zasílejte do 15. 3. 2014.

běžných pracovních povinností. Ušetřili jsme městu značné finanční prostředky díky jejich pracovnímu nasazení, za což jim velmi děkuji.

V trendu úspor a racionálního využívání pracovní doby zaměstnanců budeme i nadále nekompromisně pokračovat. Tento dlouhodobý efektivní přístup našemu městu vynesl po dvou volebních obdobích a šestnácti kontrolách krajského úřadu velmi kvalitní hospodářský výsledek. Město po všech realizovaných investicích je bez dluhů a se značným přebytkem financí na účtu.

Přeji všem dobré zdraví a těším se na setkání na únorovém zastupitelstvu města.

Ing. Pavel Bartoš, MBA

Tobiáš Růžek s rodiči na vítání občánků. Tímto se Růžkovům omlouváme, že nám v minulém čísle u Tobiáška vypadlo jméno.

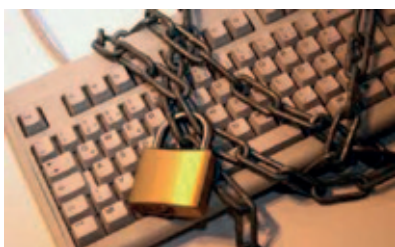
FotoTon

Měsíčník Libčické noviny vydává MěÚ, nám. Svobody 90, 252 66 Libčice nad Vltavou, www.libcice.cz, podatelna@libcice.cz, IČ: 00241407.

Šéfredaktorka: Hannah Bartíková (hannah.bartikova@hbart.cz). Redakční rada: Evelyn Čížková, Bc. Jiří Sochor, Ing. Vladimír Urbánek. Ilustrace: Jiří Tyllér.

Za jazykovou správnost zodpovídá: Mgr. Ludmila Zajícová. Grafické zpracování: Ondřej Pellar - Studio Klika. Tisk: Tiskárna Libertas a. s. Praha. Redakce si vyhrazuje právo texty redakčně upravovat, popřípadě krátit. Uveřejněné příspěvky nemusí nutně vyjadřovat názory redakční rady a za jejich obsahovou správnost zodpovídají podepsaní autoři. Náklad 1400 ks, zdarma, roznáška prostřednictvím České pošty do všech libčických domácností. Uzávěrka pro příjem příspěvků vždy k 15. dni v měsíci.

CHRAŇTE SI SVÉ SOUKROMÍ

Osobní údaje informují o vaší osobě, vašich zálibách a zvyklostech, dokonce o vašich vlastnostech či názorech nebo o různých stránkách vaší osobnosti i majetkových poměrech.

Vypovídají také o tom, jaké máte vztahy k jiným lidem, ale i o tom, jaký je váš zdravotní stav a životní styl. Citlivé údaje vypovídají o vašem národnostním nebo etnickém původu, o politických postojích, náboženství, sexuální orientaci či o jedinečných biologických rysech jako je otisk prstu, obraz sítnice atp. Propojováním všech těchto informací je možné vytvořit obraz o tom, kdo jste a jak žijete. Vaším osobním údajem je tedy jakýkoliv údaj, který se týká vaší osoby, včetně tzv. identifikačních, které vás jednoznačně odlišují od jiných občanů, kam patří jméno, příjmení, bydliště, datum narození a rodné číslo.

Dostanou-li se vaše osobní údaje do nepovolaných rukou, může se za vás dokonce vydávat jiná osoba a poškodit vás. Tento poměrně nový typ kriminální činnosti se nazývá „krádež identity“ nebo také „krádež totožnosti“ a v technologicky vyspělých zemích je stále častějším jevem.

Ke zpracování vašich osobních údajů může opravňovat určitý zákon (máte právo vědět, jaký), nebo je ke zpracování vašich osobních údajů zapotřebí váš souhlas. Při zpracování citlivých údajů musí být tento souhlas výslovný, což znamená, že musíte souhlasit se zpracováním každého jednotlivého citlivého údaje. Souhlasem se rozumí váš svobodný a vědomý projev vůle, kterým dáváte svolení ke zpracování svých osobních údajů. Ten, kdo ho od vás požaduje, musí prokázat, že ho od vás získal.

Na písemnou informaci o tom jak, za jakým účelem a v jakém rozsahu budou vaše osobní údaje zpracovány máte

nárok, kdykoli o ni požádáte. Za tento úkon od vás může být požadována přiměřená úhrada nákladů, které při tom vznikají.

Zjistíte-li, že zpracovávané údaje nejsou správné, máte právo na opravu, doplnění, případně na výmaz osobních údajů, které jsou o vás zpracovány.

Ochrana soukromí je zaručena Ústavou České republiky a Listinou základních práv a svobod. Vaše osobní údaje jsou chráněny zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, který stanovuje pravidla, zásady, práva a povinnosti při nakládání s nimi.

S postupující globalizací současné informační společnosti a s možnostmi, které nabízejí nové komunikační a počítačové technologie, je soukromí každého občana vystaveno rostoucím rizikům. Proto je ochrana osobních údajů a soukromí jednou ze základních demokratických hodnot pro třetí tisíciletí.

Úřad pro ochranu osobních údajů provádí dozor nad dodržováním zákonem stanovených povinností při zpracování osobních údajů a poskytuje konzultace v oblasti ochrany osobních údajů.

Své podněty, dotazy a případné stížnosti na porušení zákona o ochraně osobních údajů adresujte v písemné formě na:

Úřad pro ochranu osobních údajů

Pplk. Sochora 27

170 00 Praha 7

E-mailem na info@ouou.cz.

Stručnou právní konzultaci získáte na: 234 665 555

**JEDNOU ZTRACENÉ SOUKROMÍ
JE OBTÍŽNÉ ZÍSKAT ZPĚT!**

TERMÍNY UMÍSTĚNÍ KONTEJNERŮ

v I. pololetí roku 2014

NEDĚLE

únor	23. 2.
březen	30. 3.
duben	27. 4.
květen	25. 5.
červen	29. 6.

Kontejnery budou umístěny v uvedených termínech na těchto místech:

Libčice n/Vlt. - křižovatka ulic Nerudova, Palackého, Na Radosti a Tržní

Libčice n/Vlt. - Kralupská

Letky - Letecké nám.

Chýnov - ul. Ke Studánkám

Chýnov - Sídliště Pod Saharou k čp. 705 (vedle dětského hřiště)

Vestavěné skříně
Kancelářský nábytek
Plavoucí podlahy
Kuchyně

Vokoun Pavel
J.Holuba 737
Kralupy n/Vlt., 278 01
tel./fax : 315 74 15 39
mobil : 605 700 889

www.skrinevokoun.cz

e-mail: skrine-vokoun@pavoky.cz

V ČEM NA PLES?

Plesová sezona je v plném proudu, skříně nám praskají ve švech a my u ní často před plesem bezradně stojíme a nemáme co na sebe. Dlouhé, krátké, sukni, nebo raději šaty? Světlo jsou moc světlo a černé jsem měla minule... Jak dobře to znám.

Plesy jsou formální událost a podle toho bychom se také měli obléknout. Pánové to mají v tomto smyslu jednodušší – oblek, košile, kravata nebo motýl, pohodlné boty, a můžou jít. Ale dámské plesové šaty? Ty vždy byly nejzdobnějším kouskem v dámském šatníku, i když dnes už nejsou to, co bývaly. Na běžné, tím spíše venkovské plesy, není nutné mít dlouhé nákladné róby, jako se nosí na ples v opeře. Módní trendy jdou neustále dopředu jak ve střihu společenských šatů, tak i v použitých materiálech, ale neznamená to, že musíme mít nutně každý rok, nebo dokonce každý ples, nové šaty. Klidně můžeme sáhnout po svých oblíbených, do kterých se ješ-

tě vejde a v kterých se cítíme pohodlně. Že jsme je měly i loni? Vůbec nevádí, stačí je ozvláštnit jinými doplňky – mašlí, kytkou, páskem, šperky či rukavičkami. K tomu psaníčko a pozor – nikdy nové boty. Po pár tancích na kluzkém parketu tlačí i ty nejpohodlnější.

Výběr barvy, střihu a délky šatů je čistě individuální záležitostí. Mějme na paměti, že nás nesmí nikde nic škrtit nebo odstávat, že padající ramínka dokážou otrávit celý večer, že nám šaty nesmí bránit v pohybu ani vadit při sezení, že na příliš dlouhé sukně si budeme šlapat a příliš krátké jsou při tanci ještě kratší.

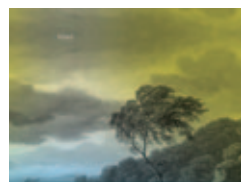
Kýžené pohodlí často splňují oblíbené koktejlky. Na rozdíl od klasických plesových šatů jsou méně formální a kratší, ale nejedná se vždy o minišaty, což si lidé často pletou. Ve srovnání s plesovými jsou méně okázalé, ale přesto v nich můžeme vypadat elegantně a stylově. Není nutné celý rok šetřit na drahou róbu. Při troše vkusu a nápaditosti můžeme vyrazit do společnosti v parádě za pár korun.

Ples je krásná tradice a tanec příjemnou společenskou aktivitou, která zlepšuje náladu. Tak plesejme a dobře se bavme.

Hannah Bartíková

Doporučená četba

Žitkovské bohyně od Kateřiny Tučkové

Autorka, která se narodila v r. 1980, je dcerou známého malíře Kamila Lhotáka. Svě knihy píše jakoby lehkou malířskou rukou a sbírá za ně jednu cenu za druhou. Za Vyhánění Gerty Schnirch získala cenu Magnesia Litera 2010 a za Žitkovské bohyně čtenářskou cenu Magnesia Litera 2013. A právem. V kopcích Bílých Karpat rozehrává osudový příběh, ve kterém je všechno. Láska, víra, válka, nenávisť, gestapo, StB a smrt. A že tyto ženy skutečně nežily, není vůbec důležité, protože tuto knihu

autorce uvěříte. Bude zfilmována, objeví se na jevišti zlínského divadla a je překládána do několika jazyků.

Šárka Sekerová

Nové knihy

Hoffman, P.: Tlukot křídel smrti, KK 2013

Keleová, T.: Druhá, NOXI 2013

Macourek, M.: Všichni sloni v orchestru, Albatros 2013

Nicholls, D.: Záskok, Argo 2013

Peroutková, I.: Anička na horách, Albatros 2013

Riedley, M.: Racionální optimista. O evoluci prosperity, Argo 2013

Ryšková, L.: Cvičíme taj-či s dětmi, Portál 2013

Sepetys, R.: V šedých tónech, COOBOO 2013

Sýkora, P.: Pat a Mat ... a je to, Albatros 2012

Šárka Sekerová

Klub seniorů

- 5. 2. Staré a nové pohádky: B. Venclíčková
- 12. 2. Posezení u kávy a čaje
- 19. 2. Stolní hry
- 26. 2. O pečení a vaření - výměna receptů

Plesová sezóna v KDL

22.2. 20:00 Karneval sportovců

23.2. 13:00 Dětský karneval

14.3. 20:00 Hasičský ples - SDH Libčice

29.3. 20:00 Hasičský ples - SDH Libčice II - Letky

www.powerprint.cz

**kopírování a tisk
velkoformátový tisk
vizitky, razítka, letáky**

centrum reklamy a tisku
specialista na malonákladový tisk

**tisk fotografií na počkání
reklamní plachty s oky**

Brandejsovo nám. 1219/1, tel. 220 920 621
Ot. doba po-čt 8-18 (pá do 17), obchod@powerprint.cz

www.powerprint.cz

ZŠ informuje

Vánoční prázdniny byly letos sice bez sněhu, ale dostatečně dlouhé na příjemný odpočinek. Poprvé v roce 2014 jsme se ve škole sešli v pondělí 6. ledna a hned v úterý 7. ledna se uskutečnilo zahajovací setkání Předškoláčka. Naši budoucí žáci se budou scházet pravidelně, seznámí se s prostředím školy a třídy, zasednou do lavic a pod vedením zkušených učitelek si zkusí plnit úkoly hodné pravých školáků. 9. ledna navštívily děti z předškolních oddělení mateřské školy se svými učitelkami školu v době ranního vyučování, aby poznaly, jak tu probíhá normální pracovní den.

K zápisu do prvních tříd 15., 16. a 20. ledna 2014 tak již přišla většina budoucích prvňáčků do známého prostředí. Děti plnily hravé úkoly, rodiče vyplňovali formuláře. Pak si všichni mohli prohlédnout celou školu, ochutnat připravené pohoštění, zhlédnout některé z představení starších dětí ve školním divadle, poslechnout si koncert nebo si nechat namalovat něco pěkného na obličej.

8. ledna se 7. třída s paní ředitelkou vypravila do Prahy na filmo-

vé představení 4D „Hobit: Šmakova dračí poušť“. Diváci si mohli prožít dobrodružství více smysly, než jim umožňuje obyčejná produkce.

Ve čtvrtek 9. ledna proběhla v budově školy beseda pro 8. a 9. třídu s paní dr. M. Eliášovou z týmu záchranářů. Paní doktorka velmi poutavě a zajímavě připomněla žákům pravidla první pomoci. Zájemci si mohli prakticky vyzkoušet některé úkony, jako např. masáž srdce a umělé dýchání.

13. ledna odpoledne přišli do školy (v tomto školním roce již podruhé) rodiče se svými dětmi za vyučujícími, aby společně prodiskutovali prospěch a chování ještě před ukončením pololetní klasifikace.

V rámci výuky chemie (a zároveň k získání informací pro volbu povolání) se 16. ledna vypravili osmáci a deváťáci s vyučujícími na SOŠ a SOU do Kralup nad Vltavou. Prohlédli si školu, laboratoř pro praktickou výuku chemie, odborné dílny elektrotechniků i zámečnickou dílnu.

Pololetní vysvědčení bylo rozdáno 30. ledna a prvňáčci u toho zažili „velkou slávu“. Hned den nato se děti radovaly z celostátně vyhlášených jednodenních pololetních prázdnin.

Mgr. Drahomíra Raveane,
ředitelka ZŠ

Ze zápisu prvňáčků

ZŠ informuje

MŠ informuje

První pololetí uteklo jako voda a je čas na krátké hodnocení. Během září se přihlásilo do naší školy mnoho nových žáků, čímž se naplnila kapacita školy na maximum, tj. 420 žáků. Podařilo se nám obnovit chod pobočky v Holubicích, kde vyučujeme zatím jen hru na kytaru, pobočky ve Velkých Přílepech a Horoměřicích zaznamenaly také vzestup, co se nově přijatých žáků týče. Z toho je zřejmé, že o naši školu je velký zájem nejen v Libčicích, a to nás opravdu těší. V sídle školy v Libčicích se nám podařilo opět nastartovat výuku tanečního oboru, máme tři skupiny žáků a doufáme, že další přibudou.

Škola byla velmi aktivní co do počtu koncertů a různých vystoupení. Zorganizovali jsme šest koncertů hudebního oboru, dvě vystoupení dramatického a jedno vystoupení tanečního oboru. Výtvarný obor se podílel na výzdobě kinosálu ve Velkých Přílepech, kde také chystáme i výstavu prací našich žáků. Dále jsme se podíleli na akcích pořádaných městem Libčice a organizacemi v našem městě.

Těšíme se na setkání při akcích školy, které již teď na druhé pololetí připravujeme.

Vladimír Kliment
pověřený řízením ZUŠ

PO PRÁCI ZASLOUŽENÝ ODPOČINEK

V poslední době je velmi diskutované téma odpočinku dětí v mateřských školách. Dopolední hraní, učení, výtvarná činnost a jiné aktivity jsou pro děti ve školce určitě náročnější než dopoledne strávené v klidu domova. Když k tomu přidáme každodenní dopolední pobyt venku, zákonitě se dostaví únava a je třeba nechat děti po obědě odpočívat. Problém je, že potřeba odpočinku je u každého dítěte jiná. Jsou děti, které usínají již při pohádce, a naopak děti, které nikdy neusnou. Není tedy jednoduché vyjít vstříc potřebám každého dítěte.

Jak to tedy konkrétně u nás vypadá? Děti se po obědě zklidní relaxací na lehátkách při poslechu pohádek a následně pak při poslechu hudby nebo písni. Po zklidnění následuje zhruba 20 minut naprostého klidu, aby děti, které spánek potřebují, měly šanci usnout. Nespavcům v té době nabízíme nějakou klidovou činnost s tím, že musí respektovat spící děti. Mohou si na lehátku hrát s plyšáky, panenkami, případně si prohlížet knížky. Ke konci spaní si už s dětmi povídáme nebo jim opět pouštíme hudbu.

Víme, že ani tak není problém řešen úplně optimálně, ale vzhledem k podmínkám to opravdu jinak nejde. Důležité je, že děti nejsou k ničemu násilně nuceny, ale trocha přizpůsobení jim určitě neuškodí. Ostatně přizpůsobovat se musí nejen v odpočinku. Pobyt ve větším kolektivu je vždy o hledání kompromisu.

Zdeňka Frantová

Patricie Fojtů - naše úspěšná saxofonistka.

Foto: Hannah Bartíková

Z loňského vydařeného školového karnevalu.

Neváhej a foť!

Vyzýváme profesionální i amatérské fotografy včetně dětí k zaslání svých unikátních fotografií s popisem, kde a za jakých okolností se vám podařilo zachytit zajímavý přírodní úkaz, legrační moment nebo krásu okamžiku.

V každém čísle LN

jednu z nejzajímavějších fotografií otiskneme a ostatní budou průběžně ukládány do fotogalerie města na www.libčice.cz

do alba pod názvem Neváhej a foť.

Fotografie v jpg a rozlišení min. 210 dpi zasílejte prosím na: hannah.bartikova@hbart.cz.

Libčické noviny pro každého člena rodiny.

Tobiášek Dostál

STRAVOVACÍ KOUČINKA VE FITFORMĚ

Na četná přání našich členek, ale i pro všechny ostatní ženy, které dávají přednost procházkám v přírodě nebo chodí cvičit někam jinam, rozšiřujeme nabídku Fitformy o stravovací koučink, při němž se pod odborným vedením naučíte správnému stravování a trvalé změně životního stylu, díky němuž budete nejen zdravější a štíhlejší, ale i krásnější a spokojenější.

Proto, abychom mohli pro každou z vás připravit individuální plán redukce váhy a posílení organismu s dlouhodobým sledováním dosažených výsledků, jsme zakoupili tělesný analyzátor Tanita, díky němuž vám budeme schopni průběžně měřit:

- Poměr mezi svalovou hmotou a tukovými zásobami
- Množství tělesné vody
- Bazální metabolickou spotřebu (BMR)
- Množství viscerálního tuku, který je často příčinou vysokého tlaku a srdečních potíží
- Hmotnost kostí

Minimální délka stravovacího koučinku je 3 měsíce, během nichž probíhají jednou týdně 30 minutové konzultace. Při dlouhodobém koučinku pak ve čtrnáctidenním intervalu.

Chcete se cítit lépe?

Pak musíte udělat nějakou změnu.

Nedovolte, aby vám obezita otravovala život a snižovala jeho kvalitu. Lze ji porazit.

Nezůstávejte na to samy, s odbornou pomocí to jde lépe.

FITFORMA JE TU PRO VÁS.

Martina Dvořáková

JUBILEJNÍ VÁNOČNÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISU

V neděli 15. 12. 2013 pořádal oddíl stolního tenisu Sokola Libčice již desátý ročník vánočního turnaje ve stolním tenisu. Tento tradiční turnaj pořádáme ve dvou kategoriích. Pro děti a příchozí rekreační hráče bez rozdílu pohlaví. Jedinou podmínkou je, že hráč nesmí být registrován v žádném oddíle stolního tenisu a ani být hráčem tzv. „odborářské ligy“.

V předchozích ročnících byla účast vždy minimálně patnácti hráčů v kategorii dospělých. Jednalo se o hráče či hráčky z Libčic a nejbližšího okolí (Úholičky, Velké Přílepy, Noutnice, Suchdol). Boje v turnaji končily až v pozdních odpoledních hodinách a ti, co stáli na stupních vítězů, obdrželi pohár, sekt či láhev vína. Tři nejlepší v dětské kategorii dostali pohár či medaili a pro každé dítě jsme měli vždy nějakou čokoládovou pochoutku. Pro všechny účastníky občerstvení. Takto uspořádat turnaj můžeme jenom díky dotacím města, a bylo tomu tak i loni. Přišla neděle 15. 12. a s ní naše očekávání vysoké účasti. V 9 hodin začala dětská soutěž. Přihlásilo se šest dětí, z toho dvě dívky. Již po třetí zvítězil talentovaný Jakub Manek, druhý skončil Petr Zelenka a třetí Anastasie Gasanová. Na dalších místech se umístili benjamínek Jakub Houška, David Kaláb a druhá dívka Anička Štětková. V průběhu soutěže děti se začali trousit první soutěžící, jeden... druhý... třetí... čtvrtý. Rozpaky. Čekali jsme ještě patnáct minut po čase, kdy měl být turnaj zahájen. Smůla. Pořadatelé hrají tzv. přesilovku. A já se ptám slovy klasika, kde udělali soudruzi z oddílu stolního tenisu chybu?

V Libčicích jsou party rekreačních hráčů ping pongu při dvou restauracích. V Letkách na hřišti a v Chýnově v Saigonu. Obě hráčská uskupení, která mezi sebou svádějí lité boje, jsem byl osobně pozvat. Byla mi přislíbena hojná účast. Městský rozhlas vysílal pozvánku na turnaj, na všech plakátovacích plochách v Libčicích visela pozvánka. Do čtrnáctideníku Náš region byl poslán článek s tím, že vyjde s pozvánkou před turnajem. Vyšel, ale pozvánku jsem hledal marně. Chybička se vloudila.

Desátý ročník a takový propadák. Ke čtyřem přihlášeným jsou po dohodě přilosováni dva první z kategorie dětí a dva hráči našeho oddílu s tím, že budou hodnoceni pouze dospělí rekreační hráči. V redukované tabulce zvítězil Jiří Král, druhý skončil redaktor Našeho regionu Jan Šercl, třetí byl Jan Dobeš a na krásném čtvrtém místě p. Dostál. Děkuji všem za účast.

Naskýtá se otázka, zda jsme udělali nějakou chybu v propagaci, asi ano. Chyběla upoutávka v Libčických novinách ... nebo jsme měli hrát v jiném termínu? Nevím. Zvážíme to v příštím ročníku.

Vrátím se ještě k dětem. Vítěz turnaje J. Manek, třetí A. Gasanova a čtvrtý, nejmladší účastník J. Houška jsou členy mládeže našeho oddílu. Možná jejich dobré výsledky budou motivací pro nové zájemce. Scházíme se každou neděli od 9:30 v sokolovně a rádi přivítáme další mladé hráče a hráčky mezi sebe. Přijďte!

Jaroslav Tkadlec

předseda oddílu stolního tenisu TJ Sokol Libčice nad Vlt.

A.F.K. LIBČICE
POŘÁDÁ
V SÁLE KULTURNÍHO DOMU

v sobotu 22. února
ve 20.00 hod.

70. SPORTOVNÍ KARNEVAL

hraje skupina GRADACE
předtančení FITFORMA Martiny Dvořákové

v neděli 23. února
od 14.00 hod

DĚTSKÝ KARNEVAL

konferenciér EVŽEN NOVÁK
DJ ANDREA FORMÁNKOVÁ
předtančení FITFORMA Martiny Dvořákové

TURNAJ VE STOLNÍM TENISU

V NEDĚLI 19.1 2014 PROBĚHL V LIBČICKÉ SOKOLOVNĚ
TURNAJ REGISTROVANÝCH HRÁČŮ TĚTO OBLÍBENÉ HRY
AKCE SE ZÚČASTNILI MIMO DOMÁCÍCH HRÁČŮ SOKOLA
LIBČICE I HRÁČI STŘEDOKLUK, ÚNĚTIC A SOKOLA LETY
PŘINÁŠÍME KONEČNÉ VÝSLEDKY TOHOTO TURNAJE:

1. místo	Jaroslav PODRÁPSKÝ	(Lety)
2. místo	Jaroslav RICHTER ml.	(Libčice)
3. místo	Roman URBAN	(Lety)
4. místo	Richard SLAMĚNÍK	(Libčice)
5. místo	Jan ŠPIEGEL	(Libčice)
6. místo	Jiří ČERMÁK	(Lety)
7. místo	Jiří STYPA	(Středokluky)
8. místo	Petr MORAVEC	(Únětice)
9. místo	Jaroslav RICHTER st.	(Libčice)
10. místo	Petr KLINGA	(Libčice)
11. místo	David POPEK	(Libčice)
12. místo	Robin FREISLEBEN	(Únětice)
13. místo	Jaroslav TKADLEC	(Libčice)
14. místo	Jiří KRATOCHVÍL	(Únětice)
15. místo	Petr PTÁČEK st.	(Libčice)
16. místo	Jakub MANEK	(Libčice)

(Jakub MANEK byl jediným hráčem, který je registrován jako žák, přesto dokázal řadu hráčů v zápasech potrápit a sehrát s nimi vyrovnané souboje, nad některými dokázal i zvítězit)

POŘADATELÉ DĚKUJÍ VŠEM HRÁČŮM ZA ÚČAST NA
TURNAJI A TĚŠÍ SE NA DALŠÍ PODOBNÁ SETKÁNÍ
U ZELENÝCH STOLŮ V LIBČICÍCH NAD VLTAVOU

NENÍ KOMÍN JAKO KOMÍN

Rozhovor s Ing. Martinem Vonkou, Ph.D. (*1978), absolventem Stavební fakulty ČVUT, kde od roku 2005 působí jako vědecko-výzkumný pracovník a pedagog. Kromě toho podniká v oblasti energetického poradenství, je profesionálním fotografem a zakladatelem portálu fabriky.cz, který dokumentuje a popularizuje stavby průmyslového dědictví včetně komínů. A právě ty přivedly Ing. Vonku do našeho města, neboť v jeho připravované publikaci se objeví i libčický komín stojící ve firmě Screws and Wire, jenž byl kolem roku 1901 spolu s kotelnou postaven firmou Dvořák & Fischer, tedy majiteli původní libčické cihelny.

Jak jste se dostal ke komínům a proč zrovna k nim?

Pocházím z jižní Moravy, kde komínů sice moc nebylo, ale zrovna v našem městě jsem jeden vysoký v Královopolských strojárnách již od dětství obdivoval.

Je tam ještě?

Je, ale už nefunguje. Využívá jej telekomunikační společnost pouze jako nosič antén. Ale byly doby, kdy hutně vyfrkoval dým a já se na to rád díval. Fascinovala mě ta symbolika, kdy kouřící komín znamenal, že se pracuje. Vždy, když v půl třetí odpoledne skončila šichta, tak se město zaplavilo tisícem dělníků jdoucích domů a já byl z toho moře pracujících očarován. A jak se rozplynul poslední dým z komína, tak zmizely i davy dělníků.

To byl začátek vašeho kladného vztahu k továrnám?

Ano, postupně jsem začal tíhnout k průmyslovým stavbám a fenoménu zvanému fabrika jsem plně podlehl. Jelikož každá pořádná fabrika má komín, tak se k mému hobby přirozeně přidala i láska ke komínům.

Máme podobné vzpomínky, neboť v našem městě v dobách mého mládí byly dvě továrny s několika komíny a spoustou zaměstnanců. Když u nás tehdy ve dvě zahoukalo, městečko ožilo. Maminky spěchaly pro děti do školky a v obchodech se tvořily fronty. Čas tento kolorit smazal a komínů v Libčicích ubylo, až na ten jeden, který vás k nám přivedl.

Proč zrovna ten?

Komín v bývalé šroubárně patří do skupiny českých unikátů – nese totiž na sobě vodojem, který postavila nejvýznamnější česká komínářská firma, která sídlila v Libčicích hned vedle. Ano, hádáte správně, je to všem libčickým pamětníkům dobře známá cihelna „A. Dvořák a K. Fischer“.

Je ten náš komín v něčem obzvláště výjimečný?

V bádání kolem libčického komína jsem zatím na samém začátku. Hlavní průzkum teprve proběhne. Teď mohu jenom říci, že patří k těm hezcím z dosud dvaceti zachovaných. Jeho mohutné železobetonové krakorce, což je ta podpůrná konstrukce nesoucí vodojem, jsou velice působivé. Kouzlo mu dodává i autentická atmosféra okolních budov. Kdysi mu dělaly společnost ještě další tři komíny, ale ty už dnes bohužel nestojí.

Jsou vůbec nějaké komíny v naší zemi kulturní památkou?

Některé ano. Když zůstaneme u komínů s vodojemi, tak jeden, který je prohlášen za kulturní nemovitou památku, stojí v Praze ve Vysocanech. Celkově je památkově chráněných továrních komínů několik desítek, a to hlavně v souboru společně s továrnou. Ty nejhodnotnější památkářům zatím unikají, resp. čekají, až na jejich kvalitu někdo upozorní.

Čím jsou Fischerovy komíny tak dobré, že stojí dodnes?

Nedá se říci, že by něčím vybočovaly. Spíše nesou velice zajímavou historii rozsáhlé rodinné firmy, z níž první v řadě Ing. Karel Fischer v roce 1895 založil v Libčicích úspěšnou cihlářskou společnost spolu s Antonínem Dvořákem – stavitelem z Prahy.

Bylo by divu, kdyby tu nějaká cihelna nevznikla, když jsme měli v Letkách tak rozsáhlé naleziště hlíny.

Faktem je, že ještě před Fischerem tu bylo několik menších cihelen, které však jeho velký a moderní provoz zruinoval.

Je pravda, že libčická cihlářská hlína patřila k těm kvalitnějším?

O tom není pochyb. Právě proto se cihly, střešní tašky a komínovky z libčické cihelny staly záhy velmi vyhledávanými. Až do dnešních dnů je po střešních taškách „Letky Fischer“ poptávka, i když jejich výroba ustala už před čtyřiceti lety.

Ing. Vonka na šroubářenském komíně.

Foto: Hannah Bartíková

Znamená to, že kvalitní komínovky jsou jedním z důvodů, proč jsou Fischerovy komíny v Čechách ještě k vidění?

Nejen v Čechách, ale i v Bulharsku, bývalé Jugoslávii, Rumunsku, Polsku, Rakousku a Maďarsku.

Zajímavé, ale zůstaňme raději doma.

Na našem území stojí dodnes stovky Fischerových komínů jak ve městech ve velkých továrnách, jako jsou papírny, elektrárny, chemičky nebo teplárny, tak i v menších obcích a vesnicích v cihelnách, lihovarech či pivovarech. V nekrologu Ing. Vincence Fischera se píše, že jen on postavil snad na 1 600 komínů. Největší z nich dosahovaly výšky i 100 metrů – například v Semtině, Náchodě a Brně.

Vy zřejmě komíny z Fischerovy „dílny“ poznáte na první pohled, že?

Ne vždy je to tak snadné, ale u komínů menších podniků s výškou 20 - 30 metrů se často jednalo o typologicky podobné komíny. Ty měly osmiboký nebo oblý podstavec ukončený jednoduchou římsou a oblym dříkem z radiálních cihel. Konec dříku býval zakončen římsou ze zaoblených cihel a navazující hlavičce byla řešena vždy typizovaným výtvarným způsobem.

To je na mě moc složité. Já bych si asi nejdříve všimla toho ornamentu z barevných cihel. Je takto vyřešákový každý jejich komín?

Jak kdy, nejspíš záleželo i na továrníkovi, kolik chtěl do nového komína investovat. Ten libčický tuto charakteristickou dekoraci zrovna nemá, ale když si zapamatujete tento ornament, tak Fischerův komín poznáte na první pohled, protože tato ozdoba na spodní části dříku a pod hlavičcí je něco jako jeho autorský podpis. Ale aby to nebylo jednoduché, tak Fischer s Dvořákem měli ještě pár dalších oblíbených znaků. A konkurenční komínářské firmy měly zase své, na první pohled podobné vzory. Tak abyste se v tom vyznala.

Už je to jisté – nevyznám, ale zajímalo by mě, kdo přišel na to, že lze do komína instalovat rezervoár vody?

Jako první začal umisťovat rezervoáry na komíny Otto Intze z Cách pravděpodobně už od roku 1886. Nádrž tak nepotřebovala vlastní kon-

strukci, komín to navíc stabilizovalo a voda byla chráněna před zamrznutím teplem od spalín. U nás se první takové komíny začaly objevovat počátkem 20. století a Fischer je pochopitelně také uměl postavit.

Kolik jich je v naší zemi ještě v provozu?

Dodnes jich stojí jen dvacet, přičemž plně funkční komín s vodojemem je pouze jeden v Mělníku. Pak jsou komíny, kde funguje jen vodojem jako třeba v Litvli a zde v Libčicích.

Když se z komína již nekouří, jak je možné, že v něm voda v zimě nezamrzne?

Voda v něm neustále cirkuluje, takže zamrznout ani nestihne. Tomu navíc přispívá konstrukce vodojemu, kde betonovou nádrž izoluje cihelná přízdívka se vzduchovou mezerou.

Staví se takové dvoufunkční komíny ještě v dnešní době?

Kdepak, dnes už se takové komíny nestaví. Lze spíše nalézt vodojem, který byl osazen na vrchol nefunkčního komína.

Předpokládám, že vylézt na komín není pro vás žádný problém.

To opravdu není, lezení na komíny patří k mému průzkumu. Nelze plně komín pochopit, aniž by s ním člověk nebyl fyzicky v kontaktu. Je třeba na něj vylézt, plazit se kouřovodem, osahat si jej i zevnitř a nebát se sazí. Komín se vám za to odvděčí. Poodkryje vám svá tajemství, ukáže stopy, které tam zanechali lidé, například na cihlách můžete užívat otisky prstů, nebo dlaní dělníků, kteří cihlu vyráběli, uvidíte nápisy, které tam z různých důvodů někdo vyryl...

Uvědomuji si, že jste asi jeden z mála vědeckých pracovníků, který kouká na svět z komínů.

Skvělý výhled na fabriku a okolní krajinu je v mé práci něco jako bonus. Říká se, že nejhezčí pohled na svět je ze sedla koně, ale já razím heslo, že z komína. Na komíny lezu běžně. Je to moje práce, ale i koníček. Dodnes jsem měl tu čest vylézt a prozkoumat přes jeden a půl tisíce komínů.

Jaký máte názor na adrenalinový sport lezení po komínech?

Pokud tím myslíte aktivity Svazu českých komínářů, jehož členové lezou po komínech tzv. volnočasově, tak vezte, že všichni do jednoho řeknou, že se nejedná o adrenalinový sport. To není jako běh před rozzuřeným býkem. Na komíně vás nic nehoní. I já jsem členem svazu a musím říct, že tzv. lezba na komín je společenskou událostí. Sejde se parta dobrých lidí, kteří společně vylezou na komín, potěší se jím a pak jdou spokojeni domů.

Slyšela jsem o takových – promiňte mi to slovo - šílencích, kteří se dokonce nechali na komíně oddat.

Měl jsem tu čest být na komíně na svatbě dvěma komínářům a jsem si jist, že nikdo ve 120 metrech neměl v sobě adrenalin, ale zato pořádnou dávku endorfinu. Já bych je ale za šílence nepovažoval, jak k tomu pak přijde správný oddávající a svědkové, kteří po komínech běžně nelezou? **Máte pravdu. Zaslouží si spíše obdiv. Zřejmě že mě mluví čistá závist, protože já bych do 120 metrů nikdy nevylezla. Jak se vlastně tak vysoký komín čistí?**

Moderní komíny už kominíka nepotřebují, ale za starých dob byla jeho práce zejména tam, kde se topilo uhlím, nutná. Jen se nesměl bát výšek. V dobovém tisku jsou zaznamenány i případy, kdy kominík spadl, či spáchal v komíně sebevraždu.

Máte pocit, že klasickým cihlovým komínům už odzvonilo?

Určitě jim odzvonilo v tom smyslu, že žádný takový komín, jako dělali Fischerové, už nikdo nikdy nepostaví. Nejenže by nebyl v souladu s dnešním pojetím průmyslové architektury, ale už u nás nikdo nevyrábí komínovky neboli radiální cihly, ze kterých se komíny stavěly posledních

Hlavičky komínů s Fischerovými ornamenty z barevných cihel Z archivu M. Vonky

sto let. Ačkoli jeden hvozdivý komín byl v současnosti postaven. Najdete jej v nově konvertovaném pivovaru v Plasích, kam byl de facto přestěhován z Hořesedle, kde jeden původní rozebrali. Já jsem osobně rád, že neodzvonilo alespoň těm, které se dochovaly do dnešních dnů.

Často vidáváme v televizi zprávy o tom, jak pyrotechnici perfektně odstřelili nějaký komín a jak jsou místní občané zklamaní, že jim zmizela vzpomínka.

Stále se boří. Každý rok je takových smutných událostí na desítky. Zbořit komín sice není zločin, ale zločinem je učinit tak bez rozmyslu. Naštěstí řada majitelů si jejich hodnoty uvědomuje nebo k nim mají osobní vztah a snaží se je zachovat pro příští generace.

A to že místní zamáčknou sentimentálně slzu, je normální. Pod komínem pracovali celý život, koukali na něj z okna, prožívali lásky, scházeli se u komína... Byla to přece jen konstanta jejich života.

Ještě bych se chtěla zeptat na tu publikaci, na které pracujete. Kdy vyjde, jak se bude jmenovat, kolik bude mít listů a kde se dá koupit?

Kniha zatím s pracovním, ale výstižným názvem „Továrny komíny“ by měla vyjít do konce roku 2014. Bude obsahovat asi 100 stran textu a velké množství dokumentačních fotografií. Distribuuovat se bude prostřednictvím Výzkumného centra průmyslového dědictví, v rámci kterého kniha vzniká.

Až dopíšete Továrny komíny, co bude tématem vaší další práce?

Stále komíny. Je to práce a koníček na celý život. Knihou se můj výzkum neuzavírá, stále budu po čem bádát, hledat a odpovídat si na otázky, které nám komíny kladou. Každý má svůj příběh a těch příběhů bylo a je zatím odhaleno vskutku malé množství.

Takže další kniha?

Ano, v roce 2015 se můžete těšit na knihu o komínech s rezervoáry, která bude výsledkem projektu, kterému se společně s několika kolegy věnuji.

A bude v ní i ten náš?

Samozřejmě, že ano. Za tím účelem se na jaře budeme věnovat jeho průzkumu, na kterém jsem se s Ing. Kosíkem, ředitelem firmy Screws and Wire, domluvil.

Pomohlo by vám, kdyby se místní občané ponořili do svých starých fotografií a podívali se, zda v nich nenajdou nějaké historické pohledy na cihelnu či šroubárnu, nebo dokonce jejich komíny?

To bych byl moc rád, protože ve státních a jiných archivech se toho bohužel dochovalo jen malé množství. Třeba je tu v Libčicích někdo, jehož předek některý z komínů pomáhal stavět, nebo pracoval v cihelně a má živé vzpomínky na výrobu nebo na někoho z rozsáhlé rodiny Fischerů. Všechny nové informace, dokumenty a fotografie mohou pomoci v dalším bádání a v šíření slávy této významné podnikatelské rodiny národního významu.

Děkuji, že jste nám poodhalil roušku tajemství komínu, který je po generace dominantou našeho města, a budeme se těšit na závěry vašeho průzkumu. Kdo ví, možná jednou bude i ten náš kulturní památkou.

Hannah Bartíková

Celkový pohled na bývalou cihelnu se čtyřmi komíny (vlevo) a šroubárnou s komínem s vodojemem a jeho třemi „bratry“ ze stejné Fischerovy rodiny. Z archivu M. Vonky

Prosíme čtenáře, aby nám poklady ze svých archivů k tomuto tématu zapůjčili a nechali je v podatelně města. Předem za ně děkujeme a slibujeme, že je neporušené obratem vrátíme. Můžete-li je naskenovat, tak je prosím zašlete spolu s případným komentářem na e-mail: hannah.bartikova@hbart.cz.

Neobyčejní lidé v našem městě

Hugo Vaníček

(1906–1995)

Hugo Vaníček se narodil 26. října 1906 v obci Bystře, okr. Ústí nad Orlicí, v rodině zemědělce. Po ukončení obecné školy absolvoval dvouleté středoškolské vzdělání na Gymnáziu v Hradci Králové, dále pak tři ročníky v Ústavu sv. Cyrila a Metoděje na Velehradě a v roce 1923 vstoupil do jezuitského noviciátu v Trnavě. Roku 1927 maturoval na Arcibiskupském gymnáziu v Praze-Bubenči.

V letech 1927–1930 pokračoval ve studiu filozofie v polském Krakově a následující tři roky působil jako prefekt pražského Arcibiskupského gymnázia. Následně studoval teologii na řádových vysokých školách v Innsbrucku a Maastrichtu. Na kněze byl vysvěcen 15. srpna 1936. Vzhledem k tomu, že se rozhodl pro dráhu misionáře, působil další rok mezi českými vystěhovalci v Belgii. V červenci 1937 se vrátil do Prahy, žil v rezidenci u sv. Ignáce na Karlově náměstí a připravoval se na své poslání v misiích.

V červenci 1939 se mu podařilo legálně odjet z obsazené vlasti. Nejprve měl absolvovat několikaměsíční jazykový kurz v Londýně a pak pokračovat do Severní Rhodesie (dnešní Zambie). Na Britských ostrovech jej zastihl začátek války. Krátce před tím navázal kontakt s představiteli formujícího se čs. odboje.

V září 1939 byl odveden a v polovině listopadu 1939 odjel do Francie. Začal pracovat u Čs. národního výboru v Paříži a 13. prosince 1939 do-

razil do Agde, kde byl prezentován a zařazen k 2. pěšímu pluku. Zpočátku sloužil jako prostý voják a teprve 1. května 1940 dostal na dobu války propůjčenou hodnost podporučíka duchovní služby v záloze. Krátce nato došlo k jeho přemístění k 1. pěšímu pluku.

Jako jediný duchovní pak v červnu odjel s divizní pěchotou na frontu. Během bojů se velmi osvědčil – obětavě se staral o své spolubojovníky, svým jednáním u nich zvyšoval upadající bojovou morálku a projevil velkou osobní odvalu. Po právu byl mezi prvními, kterým byl za statečnost na frontě udělen 28. října 1940 nově zřízený Československý válečný kříž 1939.

Po kapitulaci Francie byl evakuován do Velké Británie a zde se po reorganizaci čs. jednotek v polovině srpna 1940 stal osvětovým důstojníkem 1. pěšího praporu 1. čs. smíšené brigády. U této jednotky pak de facto zůstal celou válku. Jistou dobu byl dokonce jediným katolickým duchovním na systematizovaném místě u čs. pěších jednotek.

Jeho kulturní a osvětová činnost během čtyř let pobytu na Britských ostrovech byla impozantní. Pro vojáky např. vydal na cyklostylu desítky českých knih a brožur nejen duchovního, ale i popularizačního a beletristického obsahu. Propagoval čs. odboj v britském prostředí a navázal kontakty se zástupci všech spojeneckých národů. Po příjezdu čs. jednotek ze Středního východu v létě 1943 a vzniku Československé samostatné obrněné brigády zůstal zařazen jako polní kaplan u 1. tankového praporu, s nímž také odjel na přelomu srpna a září 1944 do Francie a od října 1944 až do konce války se účastnil obléhání severofrancouzského přístavu Dunkerque.

Po návratu do osvobozené vlasti se rozhodl setrvat v armádě. V červnu 1945 se obrněná brigáda, dislokovaná na americké straně demarkační čáry, reorganizovala na 1. čs. tankový sbor. Vaníček, který válku skončil v hodnosti poručíka, byl krátce nato povýšen na nadporučíka a v polovině září 1945 přemístěn od 11. tankové brigády (bývalý 1. tankový prapor) k 12. tankové brigádě. Jeho činnost v té době již sledovala vojenská zpravodajská služba (Obranné zpravodajství – OBZ) a komunisticky orientovaní vojáci. Na základě jejich vlivu byl 7. prosince 1945 přemístěn do Vojenského historického ústavu v Praze. Po obnovení činnosti duchovní služby pak byl k 1. březnu 1946 převeden k Vojenské nemocnici v Praze-Střešovicích. V říjnu 1946 se stal vojákem z povolání a dosáhl hodnosti majora duchovní služby, na kapitána byl povýšen 1. července 1946, na štábního kapitána 10. října 1946 a majora 27. května 1947. V listopadu 1946 vystoupil z řádu Tovaryšstva Ježíšova.

V létě 1948 byl postaven mimo službu a krátce vězněn za to, že zprostředkoval zatčenému mjr. Bednaříkovi odeslání necenzurovaného dopisu a mjr. Kosíkoví setkání s manželkou. V roce 1949 byl za to odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody a 30. září 1949 propuštěn z armády. V té době již vypomáhal v duchovní správě na pražských Vinohradech, a to až do 10. července 1951, kdy byl na příkaz státních orgánů internován v koncentračním klášteře v Želivu a od 12. ledna 1952 v Hájku u Kladna, kde měl být „převychován“.

Z internace byl propuštěn až 3. dubna 1953, kdy mu byl umožněn návrat do duchovní správy. Nastoupil jako kaplan v Ústí nad Labem, v letech 1956–1968 byl administrátorem v Roudnici nad Labem a od podzimu 1968 do roku 1990 pak administrátorem farnosti v Libčicích nad Vltavou.

Poslední léta života strávil v domově pro přestálé kněze ve Staré Boleslavi, kde také 13. dubna 1995 zemřel. Pohřben je v Roudnici nad Labem. K 8. květnu 1995 byl in memoriam jmenován generálmajorem Armády České republiky.

Autor: Jiří Plachý

Zdroj: Internet

Rubriku připravuje: Pavel Bartoš

Otvíráme novou rubriku pro vaše humorné, zajímavé či poučné příběhy z cest po vlastech českých i zahraničních.

Doplníte-li text fotkou, bude to dokonalé, ale ne nutné, neboť máme ilustrátora Jiřího Tyllera, který váš příběh případně doplní vtipnou kresbou.

Své příspěvky, za které předem děkujeme, zasílejte prosím na e-mail: hannah.bartikova@hbart.cz.

Letadélko Káně aneb má cesta Praha-Vilnius

Služební letenka - číslo sedadla deset. „To musí být snad rovnou mezi těmi bohatými, v závěsem oddělené části letadla se zrychleným servisem, většími sedadly, pestrými porcemi jídla a usměvavějšími letuškami. Někdy přijde i sám stevard...“, těšila jsem se v Ruzyni při cestě autobusem k letadlu.

Opak byl však pravdou. Deset bylo předposlední sedadlo na konci tak mrňavého letadla, že nemělo vůbec žádný třídní dělicí závěs a dokonce nepotřebovalo žádné schůdky k nastupování. Rovnou ze země do letadla. Příšerně mě to vyděsilo. Strach z cesty jakýmsi polovětřoněm mi na chvíli přerušilo sledování reakcí ostatních cestujících.

Já, dříve než ti ruští dvoumetroví bohatýři, kteří se mnou v jimi přeplněném autobuse k letadlu přijeli, pochopila, co nastane, až do letadélka Káněte, jak jsem si jej familiárně pojmenovala, nastoupíme. Byl to ruský basketbalový tým, z něhož ten nejmenší – asi sto devadesát devíti centimetrový člen seděl vedle mě, což ještě šlo. Dva silně naddvoumetroví sportovci se zašprajcli v uličce, s hlavou v hlubokém předklonu, s rameny opírajícími se o strop a shůry asertivně trvajících na místech pro „bolšije máličky“. Stevardka, rezolutně odmítající jejich žádost, oblečená do kožichu, který na mě vysílal varovné signály o jarním počasí v cílové oblasti, procházela bez příkrčení pod klenutými hrudníky sportovců jak pod podloubím. Nakonec ta dvě monstra v uličce kapitulovala a kamsi se skácela.

K prasknutí přeplněné Káně se konečně dalo velmi zvukovou rychlostí do pohybu. Všichni jsme se, značně ohlušení, rozhodli případnou katastrofu raději zaspát. Užasle jsem se naposledy rozhlédla po nevelkém prostoru letadla, pitoreskně zaplněném prapodivně pokroucenými předimenzovanými tvary mužských těl, která mě těsně před usnutím stihla uznať zaregistrovat poklonou „krasívaja ženščina“ (žádná konkurence, kromě chlupaté letušky jsem tam byla jediná) a nechat mi ohleduplně pár decimetrů na spaní.

První probuzení bylo příjemné – občerstvení. Stevard s nacvičeným úsměvem pro zvýšení chuti k jídlu vyrazil s ošátkou mini houstiček s příznačným názvem „diabolky“ do uličky. Když však dvakrát vyrazil z místa zásob s plnou ošátkou a když ta, již u druhého sedadla, zela prázdnotou, rozhodl se raději rovnou zvýšit počet ošatek, aby nakrmil i mě. S podolkem a celý pocuchaný se nakonec prodral uličkou žadonicích dlaní, které svou hloubkou připomínaly ešusy, do zadního traktu letadla a přinesl mi, tentokrát se spikleneckým úsměvem, poslední diabolku chytře ukrytou pod ubrouskem a rozplácnutou mezi dvěma prázdnými ošátkami.

Diabolky se v tlapách basketbalistů rázem měnily ve špendlíkové hlavičky a nenávratně mizely v nenasytných hlavách. Pánové dojedli, a nejspíše uvyklí ze svých klubových kantýn, se začali postupně zvedat a odnášet nádobí už beztak dost vyžděšenému stevardovi. Ulička se náhle zaplnila statnými, klátivými kmeny lidských postav a Káně se začalo povážlivě naklánět podle toho, kde bylo sportovců více.

Raději jsem, v obavách z možného ohrožení, znovu zavřela oči. Po několika minutách jsem se však zvědavě probrala poचेch-táváním svých nejbližších sousedů. Upozornili mě tak na svého jediného kolegu černé pleti. Očividně optimisticky naladěný černoch si nasadil sluchátka, postavil se do uličky a do rytmu, pro nás neslyšné hudby, se dal do tance svých předků, kterým zřejmě děkoval bohům za pár diablek.

To už jsem málem řvala smíchy. Abych neurazila, odvrátila jsem pohled, ač nerada, do okna. „Pomóc! Co je zase tohle? Meteorit?!“ Meteorit obrovský jako dvě kola od vozu prosvítlěl těsně podél mého okna. Bušení srdce mi zkracovalo dech. „To bylo fakt o fous! Kam letěl? Au!“, hloupě narážím čelem do okna ve snaze zahlédnout dráhu meteoritu.

„Co? Že by se zachytil na našem pravém křídle? Jak je to možné?“, ztrácela jsem odhad i soudnost a hrůzou mi to už vůbec nemyslelo. Rychle jsem se snažila zklidnit paniku, která úspěšně útočila na mou pocuchanou nervovou soustavu, a znovu jsem se pořádně podívala na křídlo.

„Ale ne. Jsem to ale panikářka. To nebyl meteorit jako dvě kola od vozu. To byla dvě kola od našeho podvozku!“

Šok však vystřídala další hrůzná představa: „Panebože, to ale znamená, že já sedím pod podvozkem!?“ Celý přistávací manév'r jsem pak zoufale přeměřovala, zda je podvozek delší, než je hloubka břicha letadla, kde jsem se tetelila strachy. Většinou jsem dospěla k příznivému výpočtu, ale pro jistotu jsem při přistávání zvedla nohy, abych si případně neošoupala podpatky svých nových lakovek...

Hannah Bartíková

Nový rok jsme úspěšně odstartovali dalším kolem pravidelných kroužků. Některé z nich byly okamžitě beznadějně zaplněné. V některých bylo ještě v době uzávěrky tohoto čísla Libčických novin pár volných míst: na cvičení rodičů s dětmi (pro „starší“ děti od 2 do 3 let), ve výtvarné dílně pro předškolkové děti a jejich doprovod a ještě by se vešli jeden až dva malí muzikanti na čtvrtetní hudební kroužek. Aktuální stav najdete na našem webu nebo u lektorek.

V pošmourém období lákají naše otevřené herny stále více malých návštěvníků. Jejich rozvrh níže uvádíme a samozřejmě jej najdete i na webu www.mcmalina.cz, kde informujeme i o případných změnách v otevírací době, ke kterým může občas dojít, neboť provoz volné herny je závislý na možnostech maminek - dobrovolnic a zdraví jejich dětí.

12. ledna 2014 jsme se v Malině poprvé sešli na „deskohraní“, které přilákalo hned několik rodin. Příjemné odpoledne se vydařilo. Nejen díky zajímavým hrám pro děti i dospělé, ale také

díky doneseným dobrotám. A tak se nejen hrálo, ale i hodovalo! Určitě jsme se takto nesešli naposledy. Všem účastníkům moc děkujeme!

Julie Menšík Čakiová

Deskohraní je dobré hraní.

ROZVRH OTEVŘENÉ HERNY V MC MALINA

(v prostorách KD Libčice nad Vltavou):

Pondělí 10:00 - 11:30

Úterý 15:00 - 17:00

Středa 9:00 - 10:45

Pátek 9:00 - 10:45

Herna je otevřena především
pro nejmenší a školkové děti s doprovodem.

Členové MC Malina mají vstup zdarma, ostatní platí 20 korun.

MÁVÁČEK NA NÁVŠTĚVĚ V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ

Začátkem ledna jsme si s dětmi povídali o dárkách, které našly pod vánočním stromčkem. Potěšilo mě, jak často se mezi dárky objevily i knížky. Některé z dětí dokonce donesly své nové knížky i do Máváčku, aby si je mohli prohlédnout i jejich kamarádi. Říkali jsme si, jak se s knížkami, a hlavně s cizími knížkami, zachází. A abychom toho věděli ještě víc, navštívili jsme městskou knihovnu, kde se nás s úsměvem ujala paní knihovnice Šárka Sekerová. Děti si ihned získala svým milým mateřským přístupem. Díky němu si děti nechaly ochotně vysvětlit, že se v knihovně neběhá a nekřičí jako na hřišti, a okamžitě podle jejího vysvětlení pochopily, jak se mají ke knížkám správně chovat. Zanedlouho bylo milé sledovat, jak si všechny děti v dětském koutku mezi leporely ukázněně prohlížejí doporučené knížky.

Velice oceňuji, jak profesionální a obětavou knihovnicí Libčice v paní Sekerové mají a chtěla bych jí za její přístup moc poděkovat.

Nada Šindelářová
Školička Máváček

PRSTÝNKY

My ženy, ale nejen my, je často už od dětství dostáváme jako milé dárky, nebo bývají součástí dědictví. Nejčastěji bývají zlaté nebo stříbrné, zdobené jak drahokamy, tak polodrahokamy. Ale prstýnky mohou být vyrobeny i z jiných, nejrůznějších materiálů. Většina dnešních prstýnků má především zdobit.

Také není jedno, kterou ruku si jimi zdobíme. Levá ruka vyjadřuje vztahy s minulostí, prstýnky na pravé ruce symbolizují řešení situací vzniklých v nedávné době, přičemž se nemusíme vracet příliš hluboko do minulosti. Pokud jsou prstýnky na stejných prstech obou rukou, jsou kořeny našeho problému hluboko v minulosti.

Prstýnek na palci nás vyzývá k přehodnocení názoru na sebe sama a ke smíření se s tím, kdo a jací jsme. Nejčastěji je nosí dospívající mládež, která tyto problémy řeší nejvíce. Prstýnek na ukazováčku naznačuje, že v sobě nosíme nějaké tajemství, především v profesní oblasti. Na prostředníček navlékáme prstýnek především v období osudových změn. Prstýnek v tomto případě nazna-

čuje, že je třeba s pokorou přijmout to, co přichází.

Zřejmě nejfrekventovanějším prstem je prsteníček

– z toho také český název prstu, na kterém se nosí především prstýnky snubní, ale i zásnubní. Tento prst symbolizuje nejen to, jak vidíme sami sebe ale i to, jak nás vidí naše okolí. Prstýnkem na prsteníčku dáváme najevo touhu někam patřit a mít tam svoje pevné místo.

Na malíček navlékáme prstýnky malé, někdy darované jako symbol přátelství a kamarádství od lidí, se kterými nás spojují stejné zájmy.

Pokud si tam prstýnek navlékne sami, řešíme problémy v oblasti komunikace. Aktivujeme tím myšlenky na nová řešení a postupy.

To je jen pár zajímavostí o tajemné řeči prstýnků. Pokud vám někdo bude tvrdit, že si prstýnek navlékl na určitý prst jenom proto, že jinak nepadl, vy teď budete vědět, jak to skutečně je.

Evelýna Čížková

DVEŘE

ZÁRUBNĚ

VZORKOVNA
interiérových dveří

SOLODOOR®
D V E Ř E A Z Á R U B N Ě

Konzultace, zaměření, cenová nabídka, dodání, montáž

MNOŽSTEVNÍ SLEVY

Ladislav Míka, ul. Vodárenská 724, 278 01 Kralupy n. Vlt.

Tel.: 601 581 646, e-mail: dvere.mika@email.cz, www.dvere-mika.cz

ALEXANDRIA

cestovní
kancelář

**Senior program (sleva 40 %) |
děti zcela zdarma | dětské kluby v češtině |
časové slevy**

**Navštivte pobočku
Kralupy nad Vltavou
Mostní 747, Modrá pasáž
otevřeno Po–Pá 10.30–17 h
volejte: 777 119 064
315 720 197**

www.alexandria.cz

Alexandria Kralupy

pište: kralupy@alexandria.cz

RIZIKOVÉ KÁCENÍ

Filip Jarušek

tel.: 606 567 274

PRODEJ POZEMKŮ PRO BYDLENÍ

A) 817 m² za Kč 850 000

B) 868 m² za Kč 900 000

Dva sousedící pozemky, schválené územním plánem města pro stavbu rodinného domu v lokalitě Na Stráni v Libčicích nad Vltavou.

V současné době je již vypracovaný projekt na zasilování v ceně Kč 400 000 za parcelu. Zasilování probíhá. V případě koupě obou pozemků najednou nabízím 5% slevu z celkové ceny.

Kontakt: 777 251 259

MODERNÍ STAVEBNÍ TECHNOLOGIE

velkoobchod - maloobchod

Materiály pro:

Obkladače a bazénáře • Podlaháře • Fasádníky
Zateplovací systémy

COLOR CENTRUM ■ BASF

Minická 635, areál barvy laky, Kralupy n. Vlt.

Mob: 776 682 286, E-mail: objednavky@quickchem.cz

www.quickchem.cz

PNEUSERVIS

Přílepská 1233 Roztoky

Prodej pneumatik a disků všech značek, typů a rozměrů. Auto, moto, nákladní, stavební, hobby, speciální. Provádíme odbornou montáž a opravy pneu na nejmodernějších strojích s nejmodernějšími technologiemi. Odborná konzultace při výběru nabízeného zboží. Nabízíme uskladnění i kompletních sad kol a jejich servis. Prodej příslušenství. Přímé zastoupení prémiových značek pneumatik a disků.

KONTAKT:

Lumír Novotný, 7741153334,

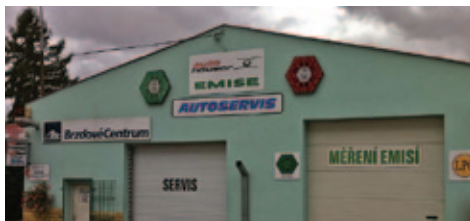
lumir.novotny@autohouser.cz

Petr Houser, 731151335,

petr.houser@autohouser.cz

Bohumil Houser, 731151341,

prodej a servis 220911128,

AUTOSERVIS

Přílepská 1707 Roztoky

Zajistíme pro vás STK včetně měření EMISÍ. Opravy vozů všech značek. Mechanické opravy, autoelektrika, servisní prohlídka po najetých kilometrech, výměny olejů, diagnostika, výměny čelních i ostatních skel, servis klimatizace a dezinfekce ozonem, montáž příslušenství a zabezpečení vozů, opravy brzd, výměny výfuků, opravy podvozků, výměny tlumičů pérování a další. Zajistíme pro vás opravu havarovaného vozu včetně kompletního zastupování v jednání s pojišťovnou. Seřídíme geometrii vašeho vozu na nejmodernějším 3D zařízení. Zapůjčení náhradního vozu.

KONTAKT:

Josef Čížkovský, 731151334

Miroslav Vejhora, 731862462

STK EMISE, 233910042

servis@autohouser.cz

AUTODÍLY

Přílepská 1233 Roztoky

Velkoobchod a maloobchod. Prodáváme široký sortiment náhradních dílů na většinu automobilů ve spolupráci se značkovými i neznačkovými dodavateli. Naši hlavní dodavatelé jsou: AUTO KELLY, APM, ACI, AUTO ŠTANGL, ELIT, AUTO CORA, PART-SPOINT, AUTO BENEX, SPEI SERVIS, STU-ALARM a další. Po dohodě zajistíme i originální náhradní díly. Samozřejmostí je dovoz až do vaší dílny.

KONTAKT:

Martin Franc, 739465534,

martin.franc@autohouser.cz

Tomáš Kukelka, 731151337

Jan Kratochvíl, 731151343

Pojištění zaměstnanců

RAMENO / VÁZY	58.000,- Kč
OBRATEL	97.000,- Kč
PÁTEŘ VYMKNUTÍ	138.000,- Kč
ŽEBRA	26.000,- Kč
PÁNEVNÍ KOST	98.000,- Kč
STEHENNÍ KOST	98.000,- Kč
KOLENO / VÁZY	58.000,- Kč
KOTNÍK	72.000,- Kč
HOLENNÍ KOST	49.000,- Kč
KLÍČNÍ KOST	54.000,- Kč
RUKA	33.000,- Kč
ZÁPĚSTÍ	17.000,- Kč
PRST	16.000,- Kč

SportGroupCZ | PRÁCE BEZ OBAV O VÝŠÍ ODŠKODNÉHO
OCHRANA ZDRAVÍ SPORTOVCE

Ondřej Veszelei
731 523 748
ondrej.veszelei@seznam.cz

○ NEJSTE SPOKOJENI S VÝŠÍ ODŠKODNÉHO?
○ JIŽ O TOM NEMUSÍTE PŘEMÝŠLET!

15.2.2014

Začátek: Na Sahaře
Finále: Areál u libčické Sokolovny
Trasa průvodu: Sahara,
ul. Křivá a Chýnovská
Veselá zastavení:
U Kameníčku, nám. Svobody

8. LIBČICKÝ MASOPUST

„Masopust u nás stále žije, nasad'te masky plné fantazie!“

10:00 hodin – MASOPUSTNÍ PRŮVOD MĚSTEM

za doprovodu různé kapely
Kralupského žesťového orchestru

10:30 hodin

**MASOPUSTNÍ JARMARK
A TRADIČNÍ ZABÍJAČKA
V AREÁLU U LIBČICKÉ SOKOLOVNY**

Stánky s medovinou, perníkem,
koblihami, dřevěnými hračkami,
šperky a jinými řemeslnými
výrobky a dobrotami

Zpěvy, tance, divadélko:

„Potrestání jankovité kobyly
aneb kdo za to může“

**Oblíbené soutěže pro děti
i děti odrostlé:** závody čuníků,
hod jitrnicí, přetahovaná,
závod v pojídání koblih

Soutěž „O nejhezčí masku“

ŘEZNICTVÍ KOHOUT: ovar, jitrnice,
guláš, čerstvé maso a jiné šamky

Po průvodu pro masky
„prdeláčka“ zdarma!

**CUKRÁRNA
„POHÁDKA“**
sladkosti a koblih

